

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drweca“ wychodzi 3 razy tygodniowo, we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,20 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,50 zł.
Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Druk i wydawnictwo „Spółka Wydawnicza“ Sp. z o. odp. w Nowemście.



Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 15 gr,
na stronie 3-linowej 50 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tuste) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100%, więcej.

Numer telefonu: Nowemście 8.

Adres telegr.: „Spółka Wydawnicza“ Nowemście-Pomorze.

ROK XVII

NOWEMIASTO-POMORZE, CZWARTEK, DNIA 18 MARCA 1937.

N — Nr. 33

O „Wiciach“, bezbożnikach i komunizmie.

W ubiegłym tygodniu byłem na wielkim wiecu antykomunistycznym, zwołanym przez Stron. Nar. we Włocławku. Wiec był publiczny. Komuniści przyszedli na salę, ustawili się w grupkach. Wszelkie próby z ich strony zamęcenia spokoju zostały szybko i stanowczo zlikwidowane przez straż porządkową. W rozmowach z tamtejszymi działaczami dowiedziałem się, że na wsiach pow. włocławskiego i nieszawskiego kręca się agitatorstwo komunistyczne i docierają do organizacji młodzieży, gdzie zdobywają wpływy w „Wiciach“, są także objawy szerzenia bezbożnictwa. Zdarzył się m. in. taki wypadek, że kilku bezbożników namawiało służbę rolną jednego z folwarków, aby zniszczyli przydrożny krzyż. Na szczęście spotkali się z należytą odprawą. Zrozumienie niebezpieczeństwa komunistycznego jest coraz powszechniejsze. Okazuje się, że nie tylko na terenach Ziemi Wschodniej szerzy się na wsiach komunizm i zdobywa coraz większe wpływy w organizacjach narodowych ruskich, że nie tylko południowa Lubelszczyzna i częściowo środkowa Małopolska jest atakowana przez techników komunistycznych. Ostatnio proces przeciwko komunistom w Jasle wykazał, że agenci moskiewskiego Kominternu docierają do Str. Ludowego i do organizacji młodzieży ludowej „Znicz“ i tworzą jacejki komunistyczne. Należy to w imię prawdy stwierdzić, że wszędzie tam, gdzie były dawne wpływy Wyzwolenia czy Str. Chłopskiego, działalność podstępna, tajna komunistów znajduje oparcie.

Wyrazem zaniepokojenia z powodu postępów roboty komunistycznej w diecezji kujawskiej jest List Pastorski ks. Biskupa Radońskiego, w którym znajdujemy bardzo wymowne przestrogi przed atakami komuny. Książę Kościoła w liście do wiernych, na podstawie świadectw bezspornych, przedstawił nędzę ludności w Rosji pod rządami bolszewików i walkę, którą tam bolszewizm wypowiedział religii. Ks. Biskup stwierdza w swym liście, że, niestety, te bezbożne nauki bolszewickie poczynają przenikać do niektórych organizacji młodzieży wiejskiej. „Z bólem serca — patrzyłem na to, jak w związku młodzieży wiejskiej „Wici“ sączono do młodych serc, jeżeli nie nienawidzić, to w każdym razie niechęć do Kościoła, jak próbowano wszczepiać jakiś kult pogański, jak posuwano się nawet do bluźnierstw przeciw Najświętszej Osobie Zbawiciela Pana, odzierając Go z majestatu Bóstwa. Jeżeli dziś głos podnoszę upomnienia pasterskiego, to tylko dlatego, że lękam się o dusze młodzieży, często dobrej i niezepsutej, a pchanej w odmęt niewiary przez ludzi niesumiennej, którzy sami wiarę stracili“.

W dalszym ciągu swojej cennej przestrogi Książę Kościoła wyraźnie podkreśla, że ani Kościół ani jego biskupi i kapłani nie są wrogo usposobieni do organizacji młodzieży wiejskiej. „Uznajemy — pisze on — w całej pełni prawo ludu polskiego do twórczej pracy nad rozbudową państwa naszego i pragniemy, aby włościanin polski, oświecony i miłujący Ojczyznę, zajął w tej Ojczyźnie słuszną przynależną mu stanowisko“. Ks. Biskup wzywa także do czuwania i do walki z podstępną robotą komunistyczną w organizacjach katolickich, bo w myśl instrukcji bolszewickiej wkładać się mają zakapturzeni komuniści do wszystkich związków, nie wyłączając stowarzyszeń parafialnych, by wywołać tam zamieszanie. Nie wystarczy tylko czuwać, ale trzeba także, w myśl zasad katolickich i narodowych, we wszystkich organizacjach pracować. **Przed wszystkim należy dźwignąć dusze Polaków na wysoki, górny poziom moralny.** Młode pokolenie musi być w szkole wychowane religijnie. **Słowo drukowane powinno przez pisma katolickie docierać wszędzie.** Mówiąc o naprawie stosunków gospodarczych w Polsce, wyraźnie stwierdza w swojej nauce Ks. Biskup, że **ustrój kapitalistyczny, który ma na sumieniu wiele krzywdy ludzkiej, wiele niesprawiedliwości, musi być zastąpiony**

nowym ustrojem chrześcijańskim społecznym. Mądre nauki ks. Biskupa kujawskiego były odczytane z ambon we wszystkich parafiach tej starej diecezji. W myśl wskazań, w nich zawartych, należy nie tylko na terenie tej diecezji, która jest w wielu ośrodkach podminowana przez akcję komunistyczną, ale w całej Polsce rozpocząć energiczną walkę i stworzyć silne, narodowe organizacje dla odparcia chytrego, nie przebiegającego w środkach ataku żydo-komuny na Polskę. Należy natężyć wzrok i słuch, paraliżować działalność tych, co ulegają wpływom bezbożnictwa i komunizmu. We wszystkich stowarzyszeniach uświadamiać trzeba członków o niebezpieczeństwie komunistycznym.

Niechaj „przestroga hiszpańska“, którą rozleżał do katolików całego świata Prymas Hiszpanii, poparta wymownymi słowami Ks. Biskupa kujawskiego, obudzi wiernych i stworzy zdecydowanych obrońców wiary i Ojczyzny w Polsce.

K. Wierczak.

Konwersja pożyczek dolarowych.

Tekst projektu ustawy.

Zgodnie z zapowiedzią p. wicepremiera Kwiatkowskiego rząd przesłał Sejmowi projekt ustawy o konwersji i zamianie obligacji pożyczek państwowych samorządowych i gwarantowanych przez Skarb Państwa, wypuszczanych w walutach obcych.

Art. 1. Ustawy przewiduje, że obligacje pożyczek państwowych oraz obligacje pożyczek samorządowych i gwarantowanych przez Skarb Państwa, wypuszczanych w walutach obcych, będą na żądanie posiadaczy zamienione przez Skarb Państwa na obligacje państwowej pożyczki wewnętrznej.

Art. 2. Upoważnia ministra Skarbu do wypuszczenia 4,5-procentowej wewnętrznej pożyczki państwowej w obligacjach na okaziciela, opiewających na złote.

W uzasadnieniu do art. 1-go zaznaczono, że pożyczki, które rząd zamierza od razu objąć konwersją, są następujące: 6-procentowa pożyczka dolarowa z 1920 roku, 8 proc. Poż. Dillonowska, 7 proc. Poż. Stabilizacyjna z 1927 r., 7 proc. Poż. Dolarowa Śląska i 7 proc. Poż. Dolarowa m. st. Warszawy. Oferta konwersji może być rozciągnięta na inne pożyczki.

Mianowicie przewidziane jest zawarcie nowej umowy przez Bank Gospodarstwa Krajowego z firmą Ullen; przez zawarcie nowej umowy obniży się wydatnie odsetki, płacone przez BGK od obligacji, wydanych firmie Ullen oraz przedłużą się znacznie okres spłaty kapitału. Ulgi te przypadną samorządom, które korzystały z pożyczek Ullenowskich.

8-letni Polak — sierota wydalony z granic Czechosłowacji.

Nowy Targ. Władze graniczne donoszą o niespotykanym wypadku wydalenia z granic Czechosłowacji ośmioletniego obywatela polskiego, Bogusława Szkodzenia, urodzonego 14 października 1928 r. w Jamniku (Czechosłowacja).

Ośmioletni B. Szkodzen odstawiony został w tych dniach do granicy polskiej przez czeską straż graniczną.

Po śmierci ojca matka Szkodzenia zmuszona była poszukiwać pracy i oddała syna do ochronki. Przed kilku dniami przybył do ochronki żandarm czeski, który zabrał ośmioletnie dziecko i odwiózł do granicy. Matka Szkodzenia pozostała w Czechosłowacji i nie wie o wydaleniu syna. Małym Szkodzeniem zaopiekował się zarząd gminy w Czarnym Dunajcu.

Udział Ojca św. w uroczystościach wielkanocnych.

Ojciec św. postanowił, że w dniu Zmartwychwstania Pańskiego nie tylko udzieli z balkonu Bazyliki watykańskiej błogosławieństwa ludowi, zebranemu na placu św. Piotra, ale także asystować będzie uroczystej Mszy św., która dnia tego odprawioną będzie w Bazylice.

„Sektor“ wiejski organizacji płk. Koca.

W niedzielę odbył się w Warszawie zjazd „sektoru“ wiejskiego, nowej organizacji prozdrowotnej tzw. „Obozu Zjednoczenia Narodowego“. Zjazdu przewodził prezes tego „sektoru“, generał Galica. W prezydium zasiadł obok przewodniczącego „sektoru“ miejskiego p. Starzyńskiego, o którym w ostatnim czasie mowa była na łamach pisma naszego w związku z jego przejęciem na kalwinizm, między innymi: ks. prob. J. Hamerski z Włocławka diecezji chełmińskiej z Pomorza p. J. Lewicki, a ze Śląska p. Bramowska.

Przemówienie programowe wygłosił płk. Koc. Odbiegało ono od dotychczasowej „ideologii sanacyjnej“, którą można scharakteryzować zdaniem: „państwo to my; wszyscy inni, to antypaństwo“.

P. Koc oświadczył, że „nikt w obozie (jego) nie rości sobie prawa do pierwszeństwa tylko dla siebie“, i że „każdy w obozie (jego) widzi w innym brata swego, jeśli jest to człowiek równie idei oddany“. Rzecz inna, że p. Koc zaraz w tym samym zdaniu wysunął warunek: „który stanie razem z nami w jednym szeregu do wspólnej pracy“.

O ile chodzi o treść rzeczową przemówienia, to słuszne było w nim to, co zostało przejęte od Stronnictwa Narodowego, a mianowicie stanowisko następujące:

„Życie Narodu nie da się poszufladkować i podzielić na odrębne zupełnie sobie organizmy. W wielkiej rodzinie narodu całego nie ma odrębnego życia, wsi i całkiem odrębnego od niej życia miast.“

Ogłaszam, że obóz nasz w miastach uczyni wszystko, by przygotować miasta do przyjęcia i wchłonięcia nadmiaru ludności z przeludnionych wsi. Będziemy nad tym wspólnie pracowali, by umożliwić ten odpływ ze wsi i zatrzymać proces zubożenia rolnika przez coraz dalsze rozdrabnianie i tak już małych gospodarstw wiejskich“.

Stronnictwo Narodowe, pisze „Kurier Poznański“, może być zadowolone, że myśłami tymi, stale głoszonymi, zapłodniło umysłowość p. Koca i jego obozu. Jest natomiast rzeczą znamienitą, że płk. Koc ani jednym słowem nie wspomniał o tym, że napływ ludności wiejskiej do miast ma miasta odżydzić i unarodowić.

Pod koniec płk. Koc zaapelował do zebranych, by w obozie (jego) panowała „atmosfera braterska, wolna od jakichkolwiek intryg czy osobistych ambicji“. Do apelu tego spowodowały mówcę niewątpliwie doświadczenia z BBWR.

Dalej przemawiało kilku delegatów z prowincji, a na koniec gen. Galica.

Jak p. Koc werbuje „działaczy“ do powstającej partii?

W „Polonii“ czytamy:

Wojewódzcy mężowie zaufania „Obozu“ płk. Koca rozpoczęli swoje prace werbunkowe w terenie. Mają one przede wszystkim na celu przyciągnięcie indywidualne pewnej ilości działaczy ze stronnictw opozycyjnych. Każdy z wojewódzkich mężów zaufania przesyła listę tych działaczy, co do których uważa, że można będzie pozyskać ich do nowej partii do głównej kwatery płk. Koca. W większości wypadków są to ludzie skromni i małoznający. Po otrzymaniu takiej listy płk. Koc wysyła do wymienionych działaczy listy odręczne. Pisze w nich m. in., że **wiedząc, iż pan X jest wybitnym działaczem, pragnie w zmienionej obecnie sytuacji politycznej pozyskać go dla O. Z. N.** Po otrzymaniu przez daną osobę listy płk. Koca w krótkim czasie zjawia się u niej mąż zaufania O. Z. N., który osobiście w rozmowie z upatrzonym działaczem załatwia sprawę jego wstąpienia do szeregów nowej partii.

Zmarł nagle wybitny angielski mąż stanu.

Londyn. Zmarł na udar serca nagle wybitny mąż stanu Anglii, Chamberlain.

Dział rolniczo-gospodarczy.

O pogłównym nawożeniu ozimin.

Dwojaki może być cel pogłównego nawożenia azotem na wiosnę. W pierwszym wypadku, to jest wtedy, gdy zaniedbano nawożenia ozimin w jesieni, nawożenie pogłowne z wiosną ma na celu dostarczenie roślinom odpowiedniej do ich wymagań pokarmowych dawki nawozów azotowych. Jest to więc prosto przesunięcie nawożenia azotowego z jesieni na okres wiosenny. Wypadek ten zachodzi również i wtedy, gdy na jesieni oziminy dostały tylko część dawki nawozowej. Zasilenie przeto wiosenne nie jest niczym innym, tylko uzupełnieniem tej ilości azotu, która nie była roślinom dostarczona w okresie przedzimowym. Bywa jednak i tak, że chociaż rośliny dostały pełne nawożenie azotowe już w okresie przedzimowym, trzeba je jeszcze dodatkowo zasilić na wiosnę. Miewa to miejsce wtedy, gdy oziminy przezimowały źle. Gdy zostały uszkodzone bądź to przez mrozy bądź to wypłowały pod śniegiem, gdy wyszły z zimy wybitnie osłabione. Ten rodzaj nawożenia ma charakter nie tyle zasilku pokarmowego, a raczej jest to zabieg leczniczy, mający przywrócić roślinom siły i zdrowie.

Korzyści wiosennego nawożenia azotem uwiadcniają się jednak najlepiej w takich razach, gdy utrafił właściwy termin rozsiewu nawozów. Trzeba bowiem pamiętać, że działanie nawozów azotowych, wysiewanych na wiosnę pogłównie, tym jest skuteczniejsze, im wcześniej były wysiane. Związczą odnosi się to do żyta, które powinno się zasilć możliwie wcześniej. W wypadkach normalnego zasilenia żyta czy pszenicy można zastosować saletrzak lub saletrę wapniową.

Inaczej sprawa się przedstawia, gdy idzie nie o zaspokojenie potrzeb pokarmowych rośliny, a o ratowanie roślin, uszkodzonych w okresie zimowania. W tym wypadku jedynym nawozem dla takich ozimin jest saletra wapniowa. Dzięki szybkiemu działaniu jej pobudzimy rośliny do szybszego krzewienia się, a rośliny chore do zwalczania choroby. W czas zastosowane nawożenie może jeszcze wiele uratować — i chociaż oziminy wyszły z pod śniegów przerzedzone, mogą dać jeszcze wcale dobre plony.

Do ratowania żyta trzeba przystąpić również wcześniej, a więc zaraz po ruszeniu się. Dawka 150 kg saletry wapniowej, dana w tym okresie, zwykle naprawia uszkodzenia zimowe. Pszenica budzi się do życia później od żyta. Do zabiegów zaś, mających na celu pobudzenie jej do krzewienia, oprócz saletrowania dołączamy jeszcze silne bro-

nowanie. Bronujemy zazwyczaj dwukrotnie: raz po ruszeniu, gdy pszenica wyraźnie zazieleni się, drugi raz w jakieś owa tygodnie później. Najkorzystniej bywa, jak to wykazała praktyka, połączyć bronowanie z saletrowaniem. Na hektar pszenicy w celu ratowania jej wysiewamy 150—200 kg saletry wapniowej. Całą tę ilość dzielimy na dwie równe dawki. Pierwszą dajemy przed pierwszym bronowaniem, drugą przed drugim bronowaniem.

O organizację produkcji koni dla wojska.

Wobec znacznego zapotrzebowania materiału końskiego przez armię należałoby pomyśleć o praktyczniejszym i tańszym sposobie wyprodukowania go. W tym celu należy się zastanowić, czy przez właściwą wymianę zdań nie należałoby zaprowadzić poważniejszych zmian w dotychczasowym sposobie uzupełnień.

Wiadomo, że utrzymanie Stadnin Państwowych pochłania poważne kapitały, podobno nieodzowne z powodu niewątpliwego pogorszenia się stanu pogłowia końskiego.

Należałoby się zastanowić, czy nie osiągnęlibyśmy lepszych i korzystniejszych wyników przez oddanie reproduktorów stadnin choćby za bezcen rolnikom, zamilowanym hodowcom, z obowiązkiem dopuszczania obcych klaczy za ustalonym odszkodowaniem.

Fachowy nadzór z urzędu byłby w tym wypadku pożądany, a nawet konieczny — przynajmniej w pierwszej fazie rozwoju odnośnej zmiany — gdyż otrzymaliby niewątpliwie reproduktory także hodowcy, nie zasługujący na takie wyróżnienie czy zaufanie. Takim właśnie niby hodowcom należałoby przyznany materiał odebrać, powierzając go we właściwsze ręce. Niewątpliwie w krótkim stosunkowo czasie możnaby dojść do zadawalających, jeżeli nie zupełnie dobrych wyników.

Dopływ świeżego materiału hodowlanego wien stale nadal odbywać się przy pomocy Skarbu Państwa czy Związków Samorządowych. Jeżeli pomoc taka wynosiłaby tyle, ile wynoszą dotychczasowe koszty, to przypuszczalnie pogłowia końskie wydatnie by się poprawiło.

Armia musi być wyposażona w dobry materiał koński; czy jednakże nie byłoby celowym powierzenie Komisjom Remontowym premiowania wybitnego materiału żeńskiego i oddanie go dobrym hodowcom po niższej cenie z obowiązkiem

wyhodowania kilku źrebiąt... Może i wtedy piękności przedstalonego konia winna komisja więcej wyrozumieć, gdyż te chyba zdolności nie zmniejszają, a hodowcę zachęcająco w dalszej jego pracy nie uspasabiają.

Zwyczajne przeglądy koni, uprząży i wozów winny być odbywane możliwie w okresach, wolniejszych od prac polnych, zależnie od klimatu, względnie upraw roślin danego terenu. Na przykład na Pomorzu taki wolniejszy czas istnieje od około 15 maja do 15 lipca i od 15 grudnia do końca marca.

Komunikat w sprawie zakresu czynności Stacji Oceny Nasion Pom. Izby Rol. w Toruniu.

Pomorska Izba Rolnicza podaje do wiadomości, że Stacja Oceny Nasion Pomorskiej Izby Rolniczej w Toruniu, ul. Sienkiewicza 10, wykonuje następujące czynności:

1. Badanie botaniczne nasion, jak: oznaczenie w nich zawartości kanianki, oznaczenie procentu nasion czystych (czystości) z uwzględnieniem zawartości w nich nasion obcych, oznaczenie siły kiełkowania i wartości użytkowej, obliczonej z czystości i kiełkowania, oznaczenie nazwy czyli prawdziwości nasion, ewentualnie na podstawie próbnej uprawy, oznaczenie ciężaru objętościowego (wagi hektolitrowej, wagi holenderskiej) i ciężaru bezwzględny (1000 ca nasion), oznaczenie wilgotności nasion, oznaczenie pochodzenia nasion (np. konicznej i lucerny), inne badania botaniczne nasion.
 2. Wykonuje badanie pasz i mąki na ich skład mechaniczny, prawdziwość, czystość, zafałszowanie i stan zdrowotny,
 3. badanie siana i darni łąkowej na skład botaniczny,
 4. oznaczenie nazwy roślin,
 5. oznaczenie procentu skrobi w ziemniakach,
 6. oznaczenie procentu zanieczyszczeń kłębów ziemniaczanych i t. d.,
 7. zaopatruje worki ze zbadanymi przez Stację nasionami swoją plombą i wydaje do nich świadectwa,
 8. udziela porad w sprawach nasiennych.
- Cennik opłat za czynności Stacji przewiduje w pewnych wypadkach ulgi 25% względnie 50-cie procentowe.

ŚWIAT KOBIECY.

Wiosenne wieści.

Czas już uplanować i uporządkować garderobę wiosenną. Przeglądając żurnale i wczytując się w opisy najnowszych kolekcji, dowiadujemy się, że materiały najmodniejsze to przeważnie: wełny mięsiste, chropawe, pełne węzłków, wypukłości, podobnych do trykotaży, lekkie kropy wełn., żółta wełniana, gładkie sukno, materiały kraciate i w pasy, nakrapiane i przetykane różnie. Oto tkaniny na płaszcze, kostiumy, komplety i suknie.

Jednym z najważniejszych sprawunków wiosen. jest płaszcz. Linia jego odznacza się obcisłą talią i poszerzonym dołem. B. modne są kroje o luźnych plecach z zapleciem 2-rzędowym i szerokimi rewersami. Inne palta są 1-rzędowe, mają małe wyłogi lub brak ich zupełnie. Sportowe fasony mają kieszenie i pasek. Ciekawe jest przybranie materiałem odmiennym, n.p. przy płaszczu sport. z wełny w kratę brązową rewersy, kołnierzy i pasek są zielone, przy płaszczu bleu—czerwone, przy płaszczu popielatym — zielone, rdzawe lub czarne. Płaszcze przedpołudniowe są często dwustronne, po jednej stronie gładkie, po drugiej kratkowane i zharmonizowane z kolorem sukni, do której są noszone. Płaszcze eleganckie, których kroje są bardziej fantazyjne niż sportowe, ozdabiane są futrem przypinanym, często rozchodzą się z przodu i odsłaniają suknię, posiadają też kolowe wypustki 2—5 cm. szerokie przy kołnierzu, rewersie, rękawach itd. Ozdobą palt są dalej różne zacinania, odszyte i odznaczone grubym szwem wystębnowanym. Rękawy w wielu modelach mają marszczenia i bufiaste ramiona, ale widzi się też raglanowe rękawy, tak skrojone, że poszerzają ramiona, a poza tym gładkie rękawy. Płaszcze są różnej długości, przeważnie sięgają do połowy łydki — często są krótsze od sukni.

Na drugim miejscu stoi k o s t i u m, noszony o każdej porze dnia i z każdego materiału. Przeważają kostiumy tallieur, o zakieciach wciętych, pół długich albo sięgających poniżej bioder. Widzimy też zakieci smokingowe (często zakrą-



glone z przodu), zapinane na 1 guzik, z białą lub barwną kamizelką z jedwabiu, piki, satin itd. Obok tego dużo zakieci jest bez kołnierzy z kolorowymi szalikami. Panie o pełniejszych kształtach będą nosiły dłuższe — do kolan zakieci. Nałożone na zakieci kieszenie są i modne i praktyczne. Dużo kostiumów przybiera się na wczesną wiosnę futrem. Bardzo chętnie noszone będą nadal kostiumy dwukolorowe — spódniczka inna niż zakieci. Spódnice kostiumów są krótkie, lekko kloszowe lub równe, z fałdą z przodu lub z tyłu czy kontrafałdą. Są też spódnice z 6—8 częściami, które oznaczone są przy zszyciu stębnówką.

Święta wielkanocne na progu —

trzeba więc pomyśleć o przygotowaniach. Na wiosnę przypada zwykle odświeżenie mieszkania, o czym niejednokrotnie już pisaliśmy. Dziś poruszymy sprawę prania firanek, które w skutek palenia w piecach i połączonego z nim pyłu straciły swą świeżość.

Kurz, wgrzyzając się, niszczy firany bardziej niż częste pranie. Zdjęte firany należy gruntownie odkurzyć, złożyć w kilkoro, na rogach sfastrygować, zamoczyć w zimnej wodzie na kilka godzin lub przez noc, następnego dnia rano znów wypłókać w zimnej wodzie. Pierzemy w letnich mydlinach z dodatkiem amoniaku i terpentyny, nie trąc, lecz

